

λαβόμενον καὶ παισὶν ἔχθροῦ καὶ οἰκείοις [πράγμασιν] ἐν Φ χρείᾳ γενομένοις σπουδήν τινα καὶ προθυμίαν ἐνδειξάμενον ὅστις οὐκ ἄγαται τῆς εὐμενείας οὐδὲ ἐπαινεῖ τὴν χρηστότητα, κεῖνος (Pind. fr. 123)

91

| 'ἔξ ἀδάμαντος

6 ἥ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν'.

τῷ Καίσαρι κελεύσαντι τὰς Πομπηίου τιμὰς ἀνασταθῆναι καταβεβλημένας δὲ Κικέρων 'τὸν Πομπηίου' φησίν 'ἀνδριάντας ἔστησας, τὸν δὲ σοὺς ἔπηξας'. ὅθεν οὐδὲ ἐπαίνου φειτού στέον οὐδὲ τιμῆς περὶ ἀνδρὸς ἔχθροῦ δικαίως εὔδοκιμήσαντος. ἐπαινῶν τε γὰρ φέρεται μείζονας τοὺς ἐπαίνους, καὶ πίστιν ἔχει πάλιν ἐγκαλῶν, ώς οὐ τὸν ἄνδρα μισῶν ἀλλὰ τὴν πρᾶξιν ἀποδοκιμάζων, τὸ δὲ κάλλιστον καὶ χρησιμώτατον, ἀπωτάτῳ καθίσταται τοῦ φθονεῦν καὶ φίλοις εὐτυχοῦσι καὶ κατορθοῦσιν οἰκείοις δὲ τὸν ἔχθρον ἐθισθεὶς ἐπαινεῖν καὶ μὴ δάκνεσθαι. Β μηδὲ βασικαίνειν εὖ πραττόντων. καίτοι τίς ἄσκησις ἐτέρα μείζονα ὡφέλειαν ἐνεργάζεται ταῖς ψυχαῖς ἥ διάθεσιν κρείττονα τῆς ἀφαιρούσης τὸ δύσξηλον ἡμῶν καὶ φιλόφθονον; ὥσπερ γὰρ ἐν πολέμῳ πολλὰ τῶν ἀναγκαίων ἄλλως δὲ φαύλων ἔθους λαβόντα καὶ νόμου δύναμιν οὐκ ἔστι δαδίως ἀπώσασθαι βλαπτομένους, οὕτως ἡ ἔχθρα συνεισάγουσα τῷ μίσει φθόνον ξηλοτυπίαν ἐπιχαιρεκαίαν μνησικαίαν ἐναπολείπει. πρὸς δὲ τούτοις καὶ πανουργίᾳ καὶ ἀπάτῃ καὶ ἐπιβουλῇ, δοκοῦσα μὴ 24 φαῦλον εἶναι μηδὲ ἄδικον πρὸς ἔχθρόν, ἀν ἐγγένηται, παρα-
C μένει δυσαπάλλακτος· εἶτα χρῶνται πρὸς τὸν φίλους αὐθίς